

SZABOLCSI HIRLAP.

VEGYES TARTALMU HETI LAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉTEN EGYSZER, VASÁRNAPON.

<p>Előfizetési feltételek:</p> <p>Egész évre . . . . . 4 frt. Félévre . . . . . 2 „ Negyedévre . . . . . 1 „ A községi jegyző és tanító uraknak egész évre csak két forint.</p>	<p>Az előfizetési pénzek, megrendelések s a lap szétküldése tárgyában teendő fölszólamlások Piringer J. és Jóba E. kiadótulajdonosokhoz (szarvas-utca 119. szám) intézendők.</p>	<p>A lap szellemi részét képező küldemények, a szerkesztő czime alatt kéretnek beküldetni. Bérmentetlen levelek csak ismert kezek-től fogadtatnak el. A kéziratok csak világos kívánatra s az illető költségére küldetnek vissza.</p>	<p>Hirdetési díjak:</p> <p>Minden háromszor hasábzott petit-sor egyszéri közlése 5 kr; többszöri közlés esetében 4 kr. Kincstári bélyegdij fejében, minden egyes hirdetés után 30 kr fizettetik. A nyilttéri közlemények díja soronkint 15 krajczár.</p>
--	--	---	---

Hirdetések: fölvetetnek **Lehnert A.** könyvkereskedésében.

Lapunk olvasóihoz.

Megfontolván a „Szabolcsi Hirlap“ anyagi viszonyait, elhatároztam, hogy annak kiadási és tulajdoni jogát Piringer János és Jóba Elek nyomdatulajdonos urakra ruházom; szerkesztését továbbra is magamnak tartván fenn. Nevezett nyomdatulajdonos urak ajánlatomat elfogadták. A „Szabolcsi Hirlap“ tehát ezentúl az ő kiadásukban és nyomdájukban jelenik meg. Fölösleges volna e körülmény előnyeit itt bővebben fejtegetni. A n. é. közönség igen jól ismeri Piringer és Jóba urak nyomdáját.

Kmethy István.

A fentebbi pont értelmében, a „Szabolcsi Hirlap“ kiadását átvevén, tisztelettel kérjük a n. é. közönséget, hogy az előfizetési pénzeket ezentúl hozzánk méltóztassanak beküldeni.

Előfizetéseket és hirdetéseket azonban Lehnert Antal könyvkereskedő ur is elfogad.

Az előfizetési feltételek változatlanul maradnak.

Mit is midőn szerencsénk van a

n. é. közönség tudomására juttatni, hazafiúi készsorsítással kérjük fel a „Szabolcsi Hirlap“ szíves pártolására s az előfizetési pénzek beküldésére (szarvas-utca Csengery-ház 119).

Nyiregyháza, 1880. júniushó 4.

Piringer János és Jóba Elek,

a „Szabolcsi Hirlap“ kiadótulajdonosai.

Nyiregyháza, június hó 6.

Amit jó előre megjósoltunk, beteljesült. Szabolcsmegye által az árvapénzek elhelyezése tárgyában folyó 1880-ik évi január hó 14-ikén hozott bizottmányi határozatot, a belügyminiszterium öszszetörte.

Legközelebb ugyan is leirt a belügyminiszter Szabolcsmegye közönségéhez, amely szerént értesíti a megyét, hogy: amenyinyben a XLII. t. cz. 46 §-ának második bekezdésében határozottan kimondva van, hogy egyetlen bizottmányi tag sem vehet részt oly tanácskozáásokban, amelyekben közvetlenül érdekelve van: a megye közönségének azon eljárását, hogy a nyiregyházi és szabolcsi takarékpénztáraknál érdekelt tagoknak, az árvapénzek elhelyezése fölötti tanácskozásban és szavazásban való részvétellel megengedte, a belügyminiszterium nem helyesli; amenyiben továbbá, az

alispáni jelentésből az tűnik ki, hogy az illető takarékpénztáraknál érdekelt 6 bizottmányi tagon kívül, a takarékpénztárak kijelölése iránti szavazásban csak 34 bizottmányi tag vett részt, és hogy ezek közül 20-an a nyiregyházi és szabolcsi tak. pénztárakra, 14-en pedig a megyében létező öszszes pénzintézetekre szavaztak; tekintve, hogy az 1877. évi XX. t. cz. 291 §-sa szerint, a törvényhatósági bizottmány azon tagjai, akiknek szavazatával, a pénzintézetek kijelölése iránti határozat hozatott, a netalán bekövetkező károsodásért első sorban felelősök és kárpótlással tartoznak, a nevezett két takarékpénztárnak csekély bizottmányi tagok általi kijelölése pedig, a netaláni kárpótlásnak elérésére nézve megnyugtató intézkedésnek nem tekinthető, a megyei közönséget felhívja a belügyminiszterium, hogy a megyei árva- és egyéb közpénzeknek gyűmölcsözése végett, mely pénzintézeteknél leendő elhelyezése iránti kérdést, a legközelebbi közgyűlés első napján, az 1870. XLII. t. cz. 46 §-a második bekezdésének szem előtt tartásával, tárgyalás alá vegye és a hozandó határozatot mielőbb fölterjeszse.

A belügyminiszteriumnak ezen eljárása teljesen beigazolta a mi általunk, lapunk 13-ik számában kifejezett neheztelésünket; hogy

TÁRCSA.

Házasság hirlap utján.

(Korszerű elbeszélés.)

(Vége.)

Beszéljünk nyilttabban. — Vevé föl ismét a beszéd fonálát a fátyolos nő. — Én ugy hiszem, hogy önnek nincs szüksége másra, mint egy vagyonos nőre.

— Nem egészen aszszonyom, nem egészen. — Kiáltott föl Viktor, ami alatt arczát pirosra festé az oda szökött szégyeupir.

— De mégis, ez a földolog. Nemde? Vallja be öszintén, hogy ön csak vagyont keres, de miután vagyont nő nélkül nem kap: kénytelen ráadásul a nőt is elfogadni.

— Nagysád tulszigoruan itél fölöttem.

— De igazán. Látja most épen oda értünk, ahol az alkudozásokat megkezdhetjük. Én gazdag vagyok. Mondja csak, mennyit érhet az ön személye?! Vagy hogy világosabban szóljak: mily öszszeg gondol ön eligendőnek arra nézve, hogy jövője biztosítva legyen.

E szavak Viktor önértetét anynyira fölláztatották, hogy azonnal kalapja után nyult s e szavakat intézte egész ünnepléses komoly arczcal az elérté kiállhatanná vált ismeretlenhez:

— Aszszonyom! ugy látom, hogy így mi nem fogunk megállapodásra jutni soha. Szavai igen kellemetlenül érintik lelkiuletemet; és valóban nem tudom, tréfát akar-e velem üzni, avagy ko-

molyan beszél. Első esetben az utat eltévesztette. Öszintén bevallom, hogy e lépésre a szükségnek bizonyos neme is ösztönzött; de semmi nemű becselen okok nem indítottak erre. Miután nagysád ezt nem akarja belátni: nincs más hátra, mint távoznom. . . .

— Várjon csak. — Vágott közbe a titokteljes nő. — Ne siessen. Maradjon még pár perczig. Bocsásson meg, ha kissé kiméletlenül fejtem ki magamat. Nem akartam megbántani önt. Kegyed bizonyos szükségéről beszél. Én teljesen föl fogom ön helyzetét s tudom, mily nehéz egy dicvágyó ifjunak, ha gondokkal, szükséggel kell küzdenie. Én birom azon eszközöket, amelyek segítségével legyőzheti ön mindazon akadályokat, amelyek boldogulhatásának utjában állanak. Mit szólna ön 15,000 forint hozományhoz?

Ez öszszeg hallatára csaknem hanyat esett Viktor álmélkodásában.

— 15,000 forint szép öszszeg!

— Valóban szép öszszeg. Ne vonja kétségbe szavaimat. — Igyekezék a nő megnyugtadni Viktort szavai valóságáról. — Mielőtt azonban egyezsége lépni: bizonyoságot akarok szerezni szavaimnak.

— De kérem! — Szólt Viktor némileg magához térve. — Hiszen ez öszszeggel ugyanynyi férfit biztosíthatna nagysád magának! Miért igyekezik épen azon az uton szerezni férjét, amelylyel engem kigunyolt?

— Kegyednek meg voltak okai; miért ne lehetnének nekem is okaim.

Viktor kezdte találgatni ez okokat és csakhamar kitalálta. Mily világra szóló rátság lehet

e nő, — gondolá Viktor, — hogy 15,000 forinttal sem tudott magának férjét szerezni?! Már kápráztak szemei; de nagy felindulását legyőzvéni így folytatá:

— Azt kell hinnem aszszonyom, hogy ön nem épen ok nélkül kötötte ki a fátyolos találkozást. — Ugy van uram! — Válaszolt a nő egy mély sóhajtást hallatva. — Ön egy fájdalmas vallomásra kényszerít. Én nem vagyok szép.

— Senki sem itélhet jogosan saját ügye fölött. — Ellenkezett Viktor. — Vannak bájak aszszonyom, amelyek inkább hatnak, mint a legszebb külső. Részemről többre becsülöm a szív jóságát s a szellemi tulajdonokat, mint az arcznak mulandó szépségét. Adjon alkalmat nagysád, hogy ítéletet hozhassak szépségére vonatkozó véleménye fölött.

— Nem, nem! Az nem lehet. — Tiltakozott a nő. — Fátyolomat nem vetem el mindaddig, amíg az egyezséget meg nem kötöttük. Szépségemről csak annyit mondhatok, hogy a fiatal koron már régen túl vagyok. Ifju éveimre csak mint álomra emlékezem.

— E tekintetben is különbözök lehetnek a vélemények. Nagysád bizonyosan azon kort gondolja, amidőn a bimbó bájának, a kivirulandó rózsza elől elmosódnia kell!

— És minő kort gondol ön e szép kép let alatt?

— Én igen sok nőt ismertem, akik 30 éves korukban is birtak a szeretetreméltóság varázásával.

— Nem akarom önt ámitani. Vegye még egyszere a 30 évet s megtudja éveim számát.

t. i. leverő dolog, amikor az árvapénzek elhelyezése fölött öszszesen 40 szavazat határozott; ha pedig az érdekelteket leszámítanánk, mennyire olvadna le a 40.

Tehát alkalom nyílik a megyének, hogy elkövetett hibáját, a hozandó méltányosabb s az árvákra nézve üdvösebb határozattal, üsse helyre.

A miniszteri leirat következtében legközelebb öszszeuendő megyei gyűlésnek ajánljuk figyelmébe, a január hó 14-iki gyűlésen n. t. Farbak József ur által előterjesztett indítványt. A nevezett bizottmányi tag ur körülbelül ekép adta elő indítványát: „Tisztelt közgyűlés! Itt két alternatíva közt oszlott meg a nézet; de szeréntem van még egy harmadik is. A főkérdés az, hol van több föltétlen biztosíték? Egyik oldalon sincs. Szomorú időkét élünk. A pénzintézetekre rossz idők járnak. Valóban, ma nagyon megdöbbentő az, hogy egyetlen intézetnél 160,000 forint van letéve. Én óhajtanám, ha a megyei árvák pénze ne egy, vagy két, hanem több pénzintézetnél helyeztetnék el; a kockázat sem lehetne akkor oly nagy.

Meghajlom a nemzetgazdasági érdekek előtt; de itt a főkérdés az árvák érdeke, a többi csak mellékes; két intézetről van szó, de egymásért egyik sem akar jótállani. Ez nem tévesztendő szem elől. Mondjon ki a t. gyűlés bizonyos öszszeget, amelynél, például 50,000 forintnál, több nem helyezhető el.“

Fontolják meg jól e sorokat az illető bizottmányi tag urak, s úgy járuljanak majdan a hozandó határozathoz.

Ismételve figyelmeztetjük, sőt a szegény születlen árvák nevében, öszszetett kezekkel kérjük Szabolcs megye közönségét, a gyűlés egyes tagjait, hogy öleljék az árvák ügyét melegebben szívükre. Gondolják fel komolyabban szép és nemes állásukat. Oly fontos ügyben, mint az árvák pénzének okszerű és üdvös elhelyezése és gyümölesztetése, nem elég, hogy 438 szavazó közül csak 26 döntsön. Jelenjenek meg majdan tömegesen s határozottnak lelkiismeretesen.

Részünkről igen czélszerűnek látjuk, hogy a megyei bizottmányi tagoknak a gyűlések-

ben való pontos megjelenése szigorú ellenézés alá vétetnek; s az elmaradott tagok pénzbírsággal sújtatnának lelkiismeretlen köznyútkért.

(Y)

Szabolcs megye közgyűléséből.

Nyiregyháza, májushó 26.

A tegnapi napon tartott rendes közgyűlésről vezetett jegyzőkönyv hitelesítése után,

Olvastatott a megyei főszámvevőnek, a mult 1879-edik évi utépítésre és annak fentartására vonatkozó számadás tárgyában tett jelentése.

A bemutatott számadási kivonat ellen kifogás nem tétetvén, az állandó választmány véleménye alapján, a m. kir. közmunka- és közlekedésügyi miniszterhez fölterjesztetni rendeltetik.

Kisvárdai városának 1880-ik évi költség-előirányzata, — miután a beterjesztett iratok azon meggyőződést nyújtották, hogy a városi képviselő-testületnek az egyes elöljárók fizetése és a hivatalok felállítása iránt hozott pótszabályrendeletet, a törvény értelmében, jóváhagyás végett be nem terjesztette, — az 1871. évi XVIII. t. cz. 115 §-sa értelmében, szabályszerű eljárás végett, a képviselő testületnek visszaadni határozatlik.

Geszteréd és Balsa községek 1880. évi költség-előirányzatuk helyeseknek találtatván, az öszszes iratok a számvevőnek kiadatni határozatnak.

Pthrégy község részéről az 1880-adi évi költség-előirányzat, nemkülönben az ujonnan vásárolt községi házról szóló szerződés, valamint a Boros László által megvásárolt községi jegyzői lakról is előterjesztetvén,

A költség-előirányzat helybenhagyatik; egyzersmind Pthrégy, község képviselete értesítetik, miszerint a község ház vétele és eladása iránt kötött szerződések, csakis tehermentesség esetében erősítetnek meg.

A kir. építészeti hivatalnak a nyiregyházbulyi közlekedési ut helyreállítására vonatkozó előterjesztése, illetőleg emez utvonalnak kiépítési elodázatlik mindaddig, amíg a nyirvízszabályozás befejeztével, az állandó átereszek föl nem építetnek. Ebből kifolyólag a nyiregyházbulyi közlekedési utvonalnak azon része, amely Nyiregyházától Buly felé, a tokaj-naményi országutvonalig megy, jelenben bezáratlik, s helyette a tokaj-naményi országutvonalnak Kótaj felé vezető része és a Kótajtól Nyiregyházáig vonuló közlekedési ut vétetik igénybe. Továbbá Buj és a szomszédos községek érdekeire való tekintetből köz-

lekedési utvonalul, a Bujtól Királytelkéig vezető utvonal jelöltetik ki; a kőutra való feljárásnak kiigazítása iránt kormányzó alispán ur fölhivatván.

A Szent-György-Ábrány községben rendszeresítendő segédjegyzői állomásra vonatkozó tisztifőügyeszi jelentés előterjesztetvén:

Mielőtt a segédjegyzői állomás érdemében az alispán intézkednék, az illető járás szolgabírája utasítatik, mikép Nagy-Fülep-pusztai birtelmében, hallgassa ki az iránt, hogy mely községhez kívánnak csatlakozni s e tárgy jelentését a legközelebb tartandó rendes közgyűlésig terjeszse be.

Olvastatott megyei t. főügyésznek a Tiszadob község és gróf Andrássy Gyula és Aladár között a községi költség fizetésére nézve felmerült nehézségek tárgyában tett jelentése.

Miután a m. kir. belügyminiszter a T.-Dob és Andrássy grófok között, a községi költségnek mily mérvben való fizetése iránt létrejött egyezséget azon világos kijelentéssel hagyta jóvá, hogy annak a köz költség menyiségére és az időtartamra vonatkozó hatálya csak addig tart, amíg a törvényhozás a községi költségek kivetési kulcsa és módja iránt intézkedni fog. Miután pedig az 1876 évi V t. cz. 32 és 33 §-ai e tekintetben már intézkedtek: következőkép a grófok és a község közt fennállott egyezés semmisnek tekintetvén: T.-Dob községe utasítatik, hogy jörőre a községi adók kivételével az 1871. V. t. cz. 33 §-sa értelmében járjon el.

A tokaj-kolozsvári kőút továbbépítése tárgyában létrejött szerződésnek bemutatása tudomásul vétetik s utasítatik Megyeri Gábor pénztárnok, hogy a szerződést a vállalkozók terhére bélyeggel ellátván, azt a kőmunka számadáshoz csatolja be.

Báthy Károlynak, mint néhai Geszten József rabló gondnokának abbéli kérelme, hogy a számadás kötelezettsége alól mentessék fel, olvasztatván: az ügynek tanulmányozásával, véleményes jelentés tétellel, az alispán elnökle alatt Szikszay Pál főgyész, Kállay Ferencz főszvevő, Bodnár István, Heumann Ignác és Bégányi Ferecz főjegyző megbizatnak.

Kállay Ubulnak a nagy-kállói országos és heti vásárok alkalmával fizetendő vámárszabályzatnak megállapítása iránti kérvénye, nemkülönben ezzel kapcsolatban a magy. kir. földmiv. és keresk. miniszternek, a n.-kállói vásárvám szabályzat tárgyában kelt leirata, ugy N.-Kálló város képviseletének Ellbogen Lila ellen az eredeti vásárvám tariffa eltulajdonítása iránt emelt panasza — előterjesztetvén határozatott:

Amenyiben a Kállay Ubuld által benyuj-

Ha a villám csapott volna közéjük, sem ijedt volna meg Viktor anyujira, mint a 60 év hallatára. Közel volt az elájuláshoz.

— Mit!? Hatvan éves! Lehetetlen! És ily korban mégis . . .

— Igen uram! — Vágott közbe a nő. — Hatvan nyár égett ki öszülő fejem fölött.

— Elég aszonym, mindent tudok. E szám teljesen fölébrestett álmamból. Teljesen átlátom lépéseimnek helytelenségét. Még most nem ismerjük egymást; tehát pirulás nélkül mehetünk utainkra.

— Óh! oly könnyen nem fog szabadulni tőlem uram! Jogom van követelni öntől, hogy ez ügyben csak is alapos megfontolás után határozzon. Azért tehát, holnap ilyenkor, ez órában elvárom önt itt, e szobában. Bizom ön becsületes arczában, hogy pontos leend.

— És ha feleletem . . . nagysádra nézve nem . . . a leg . . . Hebegé Viktor.

— Akkor belenyugszom; de minden esetre elvárom.

Ki volna képes Viktor érzelmeinek szavakat kölcsönözni, amidőn a szállodából távozott. Ha a harag és szégyen hatalma alatt nem érezte volna magát: fölnevetett volna. A 15,000 forint nagyon megzavarta fejét. Nem csuda. Ez öszszeg bírása minden gondtól és nélkülözéstől megmentené; de a 60 év, a 60 év!! Már ott képzelte magát a 60 éves öreg mama oldala mellett; látta barátainak és ismerőseinek gúnymosolyait; hallotta a szűrő, gunyos megjegyzéseket. Elhatározá tehát magában, hogy szavát szí-

lárdul megtartja. A szállodába elmegy ugyan; de a házasságról mit sem akar tudni.

III.

Másnap pontosan megjelent a »Hajóhoz« címzett szállodának már olvasóim előtt is ismeretes szobájában. A fátyolos nő már várta Viktort.

Viktor röviden üdvözölvén az előtte megállott nőt, elhatározását következő szavakban adta tudtára.

— Aszszonyom! nem mulaszthatom el, hogy bocsánatot ne kérjek nagysádtól azon meggondolatlan tettemért, amelylyel nagysádnak mindenbizonynyal kellemetlenséget okoztam. Én ugyan nem ismertem az okokat, amelyek nagysádat arra birták, hogy az általam újságilag közétett ajánlat folytán, velem szóba állott, és oly keserűen megleckéztetett. Nem is akarom tudni. Én minden esetre köszönettel tartozom nagysádnak, hogy szemeimet, daczára a sűrű fátyolnak, fölnyitá. E tekintetben jövőre okosabban fogok eljárni. Engedje még kijelentenem, hogy becsvágyam és lelkiismeretem nem engedik, hogy a megkezdett ügyet tovább tárgyaljuk. Válgunk el úgy, amint találkoztunk: ismeretlenül.

— Utolsó szava és változhatlan akarata ez uram! — kérdezé suttogó hangon a rejtélyes nő

— Kell, hogy a legyen aszszonyom, — Felelt Viktor határozottnak.

— Ha így van uram! akkor minden veszély nélkül levethetem fátyolomat és álarczomat. Viszonzá a nő csengő, dallamos hangon, de kárörvendő sulyozással.

De óh ég! Mit kellett szegény Viktornak

látania!? Előtte egy angyali szépségű, bájos teremtés állott, ragyogó szemekkel s üde fiatal arczzal.

A titokteljes nő nem volt más, mint az oly régen már szívében élt ismeretlen szépség, az egyszer látott és feledhetlenné vált Heléna.

— Heléna! — Kiáltott fel örömtől reszkető hangon Viktor, kitárt karokkal közeledve a mosolygó hölgy felé.

— Viszsa! — Hangzott az iszonyú értelmű szó, a bíbor-piros ajkáról, ami alatt a ragyogó két szem szeretetteljes mosolytól égett.

— Egyszer már határozott ön és pedig ellenem. — Nem Heléna! Nem így hittem, nem így gondoltam én. Mivel érdemelt meg ez iszonyuan kínos játékot?

E pillanatban a mellékajtó kinyílt s egy Viktor előtt nem egészen ismeretlen hang tölté be a szoba legét.

— Az isten szerelméért mi történik itt?! De ni ni, úgy hiszem hogy e fiatal ember itt, testvérem fia Viktor.

Igen kedves nagynéném, én vagyok. — Szólt Viktor az éltes nő felé közeledve.

— Csak lassabban egy kissé fiatal ember! Mit keresz te itt, a már egyszer viszszautasított virág oldala mellett? Takarodjál szemeim elől te könnyelmű, meggondolatlan ember. Soha sem hittem volna, hogy kosarat kapjak tőled. — Gunyolódék a nagynéni, de tekintetéből szeretet, öröm és bocsánat mosolyogtak a boldog Viktorra.

— Kedves néni! — Mentegetődzék Viktor szelid esedező hangon. — Most már mindent tudok. Helén az ön fogadott leánya. Óh! miért

tott kérvényből s az ahoz csatolt vámárszabályzatból, valamint a miniszteri leiratról az tűnik ki, hogy N.-Kálló városában 1876-ban egy új vásárvám-árszabályzat alkotott, amely ellen az illető vám-jogtulajdonosok kifogással nem éltek, a kérelemnek hely nem adatik; az iratok azonban a földmiv. és keresk. minisztériumhoz fölterjesztetni határozatnak. N.-Kálló város panaszaát illetőleg az elüljáróság utasított, hogy Ellbogen Lilát a vásárvám-tariffa visszaadására hívja fel; kijelentvén azt, hogy ki nem adás esetében, az ő költségén fog megszereztetni.

Ófehértó községének azon kérelme, mely szerint Besőnyódtól elszakadva, önálló nagyközséggé való alakulása engedtetni meg, megtagadtatott s e határozat alapján az iratok a n. m. magy. kir. belügyminisztériumhoz fölterjesztetni rendeltetnek.

Pócs-Petri község abbéli kérvényeinek, melyek szerint a hús vágatás korlátozása iránt hozott képviselői határozatot, a csatolt szerződéssel együtt megerősített kéri, azon hozzáadással adatik hely, hogy a már jogérvényes iparjeggyel ellátott iparosok, jogaik gyakorlatába nem korlátozhatók.

Kis-Várda városának kérvénye, amelyben magát a megállapított körorvosi körből kivételni s önálló körorvosi körre alakulását kérelmezi, előterjesztvén, határozatott:

Tekintve azt, hogy Kis-Várda városában több gyakorló orvos van, sőt a járási orvos is ott lakik; tekintve továbbá hogy Kisvárda város népessége a 6000 lélek számát meg nem üti, de ezt nem is igazolja: kérelmének hely nem adatnak.

Uj vízi út Szabolcsban.

Teljes hitelt érdemlő forrásból meritjük a hirt, de meg a »Hon«-ból is olvastuk, hogy Szabolcsmegyében egy új vízi utat, illetőleg hajókázható csatornát szándékoznak építeni; amely csatornának neve »Nyírvíz-gyűjtő csatorna« lenne.

A Kraszna folyóval ugyanis, őszsze akarják kapcsolni az épen most munkában levő nyírvíz-gyűjtő csatornát. Kétségtelen, hogy e csatorna által igen nagy haszon háromolna a Kraszna folyó menttében levő vidékre. A tervezet szerint, eme csatorna 48 kilométer hosszú s egész Gáváig hajózható lenne. A hajó pedig, amely e csatornán alkalmaztatnék, 3 méter széles és 10 méter hoszu lesz.

Ha e csatorna létesül s a Kraszna folyó is hajókázhatóvá tétetik: összesen másfél-száz kilométer hoszu vízi út lesz nyerve; ami által nem csak körülbelül 360,000 □ öl holdat tevő terület

nem tudtam én ezt az előtt 5 évvel!? Higyje el néni, hogy csak is ez angyal, Helenám iránti forró, szerelmem miatt utasítam viszsza kedves néni boldogító ajánlatát. Remélem, hogy most már szabad közelednem az én imádott angyalomhoz és hogy állhatatosságomért megjutalmaz kedves néni Helén kezével.

— No azt szeretem, hogy nem gondolod, mi-kép én akartam hozzád nőül menni.

— Bizony kedves néni játékos nagyon csábitó volt. Tizenötezer forint az égre! Oh! ha beleegyeztem volna! . . .

— Akkor sem a 15,000 forintot, sem engem, sem Helenát nem kaptad volna meg; hanem kaptál volna egy oly leczkét, amelyet soha sem feledtél volna el. Most pedig, isten neki! Legyetek boldogok.

Viktor és Helén örömkönyükkel szemekben csókoltak kezét a nagylelkű néninek.

Valamint Viktor, ugy kedves olvasóink is valószínűleg kitalálták: hogy e történetcskének ily szép vége, Hugó műve volt. Hugó ugyanis, Viktort mindennap megelőzte a postán s magához vette Viktor leveleit; csupán a néni levelét engedte Viktor kezéhez jutni. Hugó fedezte föl a néni és Helena előtt Viktor sorsát és házassági szándékát. Boldogságát tehát részben barátjának Hugónak, részben haragos szabójának, aki miatt a leveleket fölcsérélte, részben a nemes lelkű néninek köszönhetette.

Soha sem tudhatja az ember, hogy hol és mily uton találja föl boldogságát

G—d B—n.

let mentetnék meg az áradások ellen: hanem az a legfőbb eredmény is elértnék, hogy a Kraszna-vidéken termelendő gabona- és fanemű könnyen, olcsón és gyorsan volna szállítható.

A Nyírvíz-gyűjtő csatorna építésének élén gróf Lónyay Menyhért és Szőgyényi Emil állanak. Első mint elnök, utóbbi pedig mint intéző igazgató folynak be az építési munkálatokba. Különösen Szőgyényi Emil ur oly buzgalmat és odaadó munkásságot fejt ki a terv keresztül vitelénél, hogy ha a tervbe vett nagy mű őszig csakugyan elkészül: főleg neki lesz köszönhető.

Az érdem és dicsőség, amely e mű befejezte után, Szőgyényi Emil urra várakozik, igen nagy és fényes leend; mert roppant akadályokkal kell megküzdenie.

A munkálatot nemcsak a föld-kiemelés haladását hátráltató folytonos földár akadályozza; hanem az a körülmény is, hogy a magyar munkások százával hagyják oda a megkezdett munkát ugy, hogy Olaszországból kénytelen az igazgató munkásokat hozatni. Alaptalan volt tehát a »Nyír-vidék«-nek az a vádjja, mintha az igazgatóság szándékosan mellőzné eme munkálatnál a magyarokat. A fölvetett magyar munkások száma ezernél is többre ment kezdetben; de akik, dacára a szerződési kötelezettségnek, részint a küszöbön levő aratás miatt, részint pedig azért, mert vízben dolgozni nem akarnak, tömegesen hagyták és hagyják el a munkát. Az igazgató tehát kénytelen volt szakértő és kitartó munkásokról gondoskodni.

A munkálatok most már erősen folynak.

Mint halljuk, a tervezők és érdekeltek Türr tábornokot szándékoznak megnyerni a munkálat további tervszerű folytatásához és kiviteléhez; mint aki a vízépítészeti téren ma elismert tekintély.

Általános a hit és bizalom, hogy a fontos és hasznos mű ily kezek közt okvetlen sikerülni fog. Adja az ég!

H.

TANÜGY. Értesítés.

A nyiregyházai ág. ev. gymnasiumban a f. é. nyári szigorlatok és közvizsgák a következő sorrendben fognak megtartatni.

Juniushó 15-ödikén 8 óraker: I. osztály állattan, II. oszt. németnyelv, III. oszt. latin, IV. osztály magyar, V. osztály mathesis, VI. oszt. latin.

Juniushó 16-odikán 7 óraker: I. osztály, német, III. oszt. magyar, IV. oszt. történet, V. oszt. latin, VI. oszt. növénytan.

Juniushó 17-edikén 7 óraker: I. oszt. földrajz, II. oszt. törvénytan, III. oszt. történet, IV. oszt. latin, V. oszt. német, VI. oszt. szónoklatlan.

Juniushó 18-odikán 7 óraker: I. oszt. számtan, II. oszt. történet, III. oszt. vallás, IV. oszt. német. 9 óraker: V. oszt. vallás.

Juniushó 19-edikén 7 óraker: I. oszt. vallás, III. oszt. német, V. oszt. ásványtan.

Juniushó 21-edikén 7 óraker: I. oszt. mértan, II. oszt. magyar, IV. oszt. német, V. oszt. történet, VI. oszt. mathesis.

Juniushó 22-edikén 7 óraker: I. oszt. latin, II. oszt. mértan, III. oszt. mértan, IV. oszt. vegytan, V. oszt. görög, VI. oszt. történet.

Juniushó 23-odikán 7 óraker: I. oszt. magyar II. oszt. latin, III. oszt. physica, IV. oszt. mértan, V. oszt. költészet, VI. oszt. görög.

Juniushó 24-edikén délután 2 óraker: I és II osztály közvizsgája a templomban.

Juniushó 24-edikén délelőtt 8 óraker, a III és IV. osztályok közvizsgája után a templomban délután 3 óraker zárünnepély a Ennek végzetkor testgyakorlati vizsga az iskola udvarán.

Ezen vizsgálatra ugy az érdekelt szülőket, valamint a tanügy minden barátjait tisztelettel meghívja. Nyiregyházán, 1880. juniushó 1.

Materny Lajos. m. k.
c. é. igazgató

CSEVEGÉSEK.

Kiss: Tudja-e tisztelt Árvacsalán ur! hogy itt a tavasz?

Nagy: Hogy ne tudnám; hiszen a »Köz-löny« is megírta már, még pedig igen szépen(?), hogy itt van.

Kiss: Hát azt tudja-e tisztelt Árvacsalán

ur! hogy a »Köz-löny« munkatársa honnan vette ezt észre?

Nagy: Megvallom, nem tudom.

Kiss: No ezt meg én tudom. A minap egy csapat »nyiregyházai tót« után ballagtam, hallgatva beszélgetésüket. Az egyik épen a tavaszról kezdett beszélni, hogy végre »itt a tavasz«. Erre a másik azon kérdéssel fordul hozzám, hát honnan tudod, hogy itt van?!

Nagy: Hát nem látja kend, hogy a róm. katolikus kántor ur háza tetején már zöldül a saláta.

Erre azután én is elhittem, hogy csakugyan itt a tavasz.

* * *

Kiss: Hát azt tudja-e barátom, hogy mi az a »Valami«?!

Nagy: Nem én.

Kiss: Pedig Nyiregyházán most két »valami«, is van.

Nagy: Lehetetlen!

Kiss: Az egyik »valami« az itt működő szintársulat, a másik meg a »Nyírvidék«.

Nagy: Ugyan miért? — ha szabad kérdenem?!

Kiss: Csak azért, mert a »Nyírvidék« ugy tisztelte meg Miklóssy szintársulatát, hogy »valami kóbor társulat...« Erre aztán a Kassán megjelenő »Szinészeti köz-löny« czimű lap tisztelte vissza a »Nyírvidéket«, szólván róla így hogy: »Valami vidéki zuglapocska.«

Nagy: Adja isten egészségükre!

* * *

Nagy: Ön ugy látszik, igen sokat tud barátom olyat, amit más nem. Szíveskedjék nekem megmagyarázni, hogy miért emeli fel Miklóssy szinigazgató ur minden jobb, vagy újabb darabnál a helyáratat?

Kiss: Miért? Hát azért, mert valószínűleg nagyon sokan látogatják az előadásokat. Ezen akar kissé segíteni.

Nagy: Mond valamit barátom. Ezt már a közönségtől is hallottam. Hanem azt szeretném még tudni, hogy mennyi lesz egy földszinti jegy ára akkor, ha, mint beszélük, Blahánél el talál jöni vendégszerepekre?

Kiss: Különös kérdés! Ha most 60 kr., akkor legalább is 1 forint lesz.

* * *

HIRMONDÓ.

(k.) **A lötenyésztes érdekében,** Szabolcsmegyére engedélyezett jutalomdíjosztás, folyó évi augusztus hó 30-odikán Nyiregyházán fog megtartatni; amely alkalomra következő díjak lettek kitűzve: I. Sikerült szopós csikóval bemutatott anyakanczák számára, amelyek jól ápolt, egészséges és erőteljes állapotban vannak s jó tenyész-kanczák kellékeivel bírnak, első díj 12 darab magyar arany, második díj 10 db. m. arany, harm. díj 8 db. arany, negyedik díj 6 db. arany, ötödik díj 5 db. arany, hatodik díj 5 db. arany. II. Hároméves kanczacsikók számára, amelyek kitűnő tenyész-képességet igényelnek, első díj 10 db. arany, második díj 8 db. arany, harm. díj 6 db. arany, ötödik díj 5 arany, hatodik díj 5 db. arany. A minden tekintetben kitűnő mén- és kanczacsikókat, a kitűzött díjakból, pályázaton kívül is díjazza a bizottság. Pályázhatik minden szabolcsmegyei tenyésztes, ha községi előjárói bizonyítvánnyal igazolhatja, hogy: a szopós csikóval bemutatott anyakancza, már a csikó világra jötte előtt sajátja volt; vagy pedig, hogy: a kiállított 3 éves kanczacsikó egy, az ellés idejékor birtokában volt anyától származik és általa neveltetett.

(Nyv.) **A belügyminisztérium** értesíti a megye közönségét, hogy az e megye területén létező *Kis-várdai* kir. járásbírótság, f. évi augusztushó 1-től kezdve telekkönyvi hatósággal is felruházott.

(g.) **Kis-Várdáról értesítik lapunkat,** hogy megyénk főispánja Bónis Barnabás ur öméltsósága, az alispán s főügyész urak kíséretében, folyó hó 2-kán este 8 óraker érkezett meg Kisvárdára, ahová a szolgabírói hivatal ügykezelésének megvizsgálása végett utazott. A város nevében a főbíró úr fogadta igen szívélyesen a kedves vendégeket. A tűzoltó társulat teljes fényben kirukkolt. A szolgabírói hivatal megvizsgálása után, ahol mindent rendben találtak, másnap este 5 óraker Gyűrűbe rándultak át.

(B-d.) **Az 1878. évi XXIV. t. czikkel** életbe léptetett szeszadó törvény 2. § ban engedélyezett adómentes pálinka főzésrei igénynek bejelentésére, az 1878. évi októberhó 9-én 50598. sz. a kelt pénzügyminiszteri rendelettel, az 1879—80-ik évi szesztermelési idénytől kezdve minden év augusztus hó 1-seje tűzetik ki határidül. Az elmúlt 1879—80. évi termési idényben azonban tapasztaltatya, hogy

